

Theatermaakster Sylvie Landuyt verdiept zich in generatieconflicten en virtuele identiteiten

Je moet voortdurend praten met je kinderen'

EWUOD CEULEMANS

Met *Do You Wanna Play With Me?*, haar eerste voorstelling voor de Koninklijke Vlaamse Schouwburg, maakt de Bergense theatermaakster Sylvie Landuyt de overstap naar het Nederlands. Een nieuw hoofdstuk, waarin Landuyt het onlineleven van de jongste generatie onder de loep legt.

De naam Sylvie Landuyt zegt u misschien niet veel, maar als het van de Brusselse KVS afhangt, komt daar weldra verandering in. De Bergense theatermaakster werkte al samen met 't Arsenal en tweetalig theatermaker Paul Pourveur, en wierp bezuiden de taalgrens al hoge ogen met *Elle(s)*, een feministische interpretatie van de figuur van Don Juan. Nu brengt ze haar vaste thema's met zich mee in *Do You Wanna Play With Me?*, haar eerste voorstelling in het Nederlands.

En dat is nog wennen. "Sorry voor mijn Nederlands", zal ze herhaaldelijk zeggen, wanneer we haar spreken. "Paul Pourveur lacht mij er altijd mee uit." Landuyt is een dochter van Nederlandstalige ouders, maar groeide op in Bergen, en thuis werd Frans gesproken. "Enkel met mijn grootouders sprak ik Nederlands. Dus als ik nu Nederlands praat, is het eigenlijk plat West-Vlaams", lacht ze.

Michael De Cock, sinds 2016 aan het roer bij de KVS, haalde haar opnieuw de taalgrens over. "Ik heb al eerder met Michael De Cock samengewerkt, bij 't Arsenal, en ik weet dat hij mij al had opgenomen in het dossier dat hij indiende voor zijn kandidatuur. En achteraf heeft hij me opgebeld met de vraag: 'Wat wil je doen?'"

Schandaalstuk

Het antwoord op de vraag: *Do You Wanna Play With Me?*, een voorstelling over generatieconflicten, virtuele identiteiten en eenzame zie-

len. Ze onderzoekt wat voor een impact het internet heeft op hoe ouders en kinderen hun identiteit en seksualiteit beleven, en haalde daarvoor inspiratie bij haar 14-jarige dochter. "Zij speelde heel veel 'rpg' – *role playing games* – en op een dag zag ik dat ze zat te huilen in haar kamer. Ik vroeg wat er aan de hand was en ze legde uit dat een vriend van haar zelfmoord wilde plegen. Ze kende hem alleen van rpg, en ik schrok ervan dat mijn dochter zo mee kon leven met iemand die ze nooit gezien had. Hoe is het mogelijk dat je zo door iemand geraakt wordt? Het leek alsof dat spel voor haar helemaal realiteit was geworden, alsof die twee samenvielen.

"En ik had niet de middelen om haar te helpen. Ik wist niet hoe ik dat zou kunnen, ik vroeg wat ik moest doen – wat rpg nu juist was, waarover het ging, hoe zij zich daarbij voelde. Bleek dat mijn woordenschat niet echt toereikend was, (*lacht*) Ik zag ook dat ze af en toe pornografische beelden kreeg – die blokkeerde ze dan, of ze verwijderde ze meteen, maar als ouder moet je je daarvan toch bewust zijn, denk ik. Je moet voortdurend praten met je kinderen."

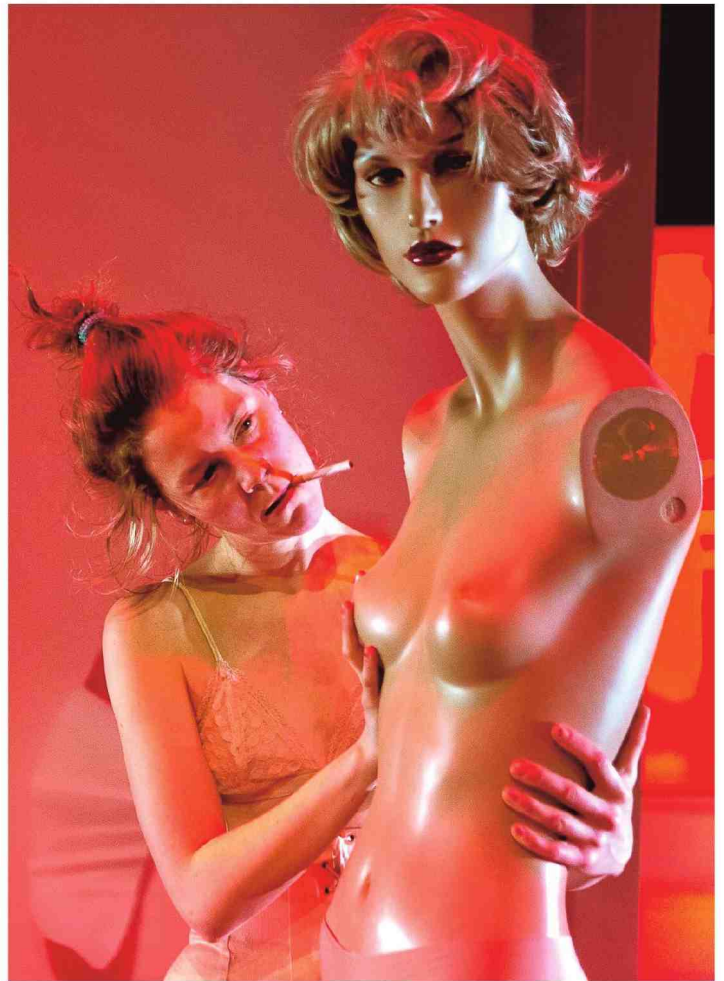
Do You Wanna Play With Me? toont drie generaties. "Er zijn de ouders – de moeder, en af en toe de vader – die anders met nieuwe media omgaan dan hun kinderen, de tweede generatie, die grotendeels online leeft. En dan is er een derde generatie – een robot, een 'AI', die door de twee kinderen is gebouwd."

Het programmaboekje legt de link met Frank Wedekinds *Voorjaarsontwaken* – 120 jaar geleden een schandaalstuk, omdat het thema's als seks, abortus en zelfmoord aankaarte en vooral illustreerde dat ouders niet met hun kinderen kunnen communiceren. Hetzelfde thema loopt door de tekst van Landuyt.

"De ouders in *Do You Wanna Play With Me?* vertellen niet de waarheid

'Mijn dochter huilde: een vriend wilde zelfmoord plegen. Ze kende hem alleen van role playing games en toch leefde ze zo fel mee'

SYLVIE LANDUYT

aan hun kinderen. Het is een kwestie van moraliteit: volwassenen praten met hun kinderen niet over seks, ook al weten we allemaal dat het bestaat."

Haar studenten – Landuyt doceert theater aan de Bergense kunstacademie ARTS² – hielpen haar met het verifiëren van de tekst, en *Do You Wanna Play With Me?* leidde volgens Landuyt ook tot "een lang gesprek met mijn dochter." Toch lijkt de voorstelling vooral Landuyts eigen stempel te dragen. Maatschappelijke thema's als feminisme, individualisme en ongelijkheid worden niet geschuwd, en ze is niet bang om de confrontatie met haar publiek aan te gaan. Zoals ze al deed in *Elle(s)* of *Lou*, een moderne bewerking van *Roodkapje*.

"Theater is een kans om iets uit te spreken, om met een publiek na te denken over hoe de wereld eruit ziet, of eruit kan zien. Daarom vind ik het ook zo leuk om met de toeschouwers te praten na de voorstelling. Niet alleen in een georganiseerd nagesprek, maar ook gewoon aan de bar. De voorstelling is bijna de aanleiding voor die gesprekken", lacht Landuyt.

U weet dus waarheen, zodra de zaallichten weer aanloepen. En geen zorgen: u kunt Landuyt wel degelijk in het Nederlands aanspreken.

***Do You Wanna Play With Me?*, vanaf 18 februari in de KVS, Brussel.**

► Scène uit *Do You Wanna Play With Me?*. Landuyt: 'Je wilt je tiener helpen, maar dan blijkt je woorden-schat ontoereikend.'

© DANNY WILLEMS

DEBRIL VAN

De Morgen 17/01/2018, bladzijden 20 & 21

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Morgen

